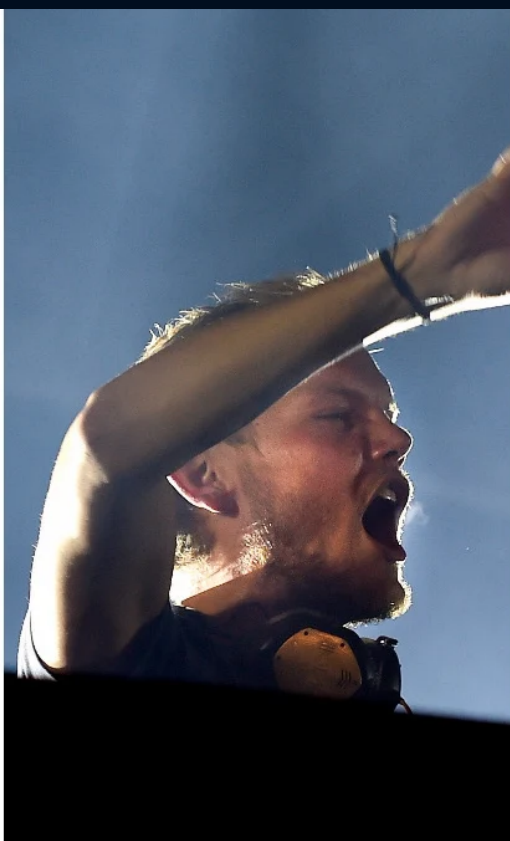

MOTALA

Ming Limsjö Vem svarar på de unga männens rop?

Publicerad 12 augusti 2026, kl 21.00

Dela

Ibland är det viktigaste det som inte syns vid en första anblick.

Foto: Jens Bollius, Björn Lindgren, Robert Dear

Det är lätt att se ett gäng division 3-spelare och tänka att de aldrig riktigt kunnat släppa proffsdrömmen.

Jag tror att många missar det viktigaste – och det handlar inte om fotboll.

Text
Ming Limsjö

Det här är en krönika. Åsikterna i texten är skribentens egna.

"Can you hear me, S.O.S?"

Vad du sjunger efter den raden avslöjar förmodligen när du växte upp. Men viktigare än vilken fortsättning vi sjunger är att alla, ung som gammal, förstår samma sak:

Det måste finnas någon som svarar när unga män frågar om någon hör – långt innan frågan blir ett S.O.S.

Och ibland börjar det svaret med något så enkelt som en fotbollsträning en varm sommardag.

Fortsätter din version med Avicii's "Help me put my mind to rest" eller Abbas "The love you gave me, nothing else can save me"? Vilken som är min går nog att lista ut – ledtråden finns i textens allra första ord. Foto: Björn Lindgren, Robert Dear

Det är nästan 30 grader när LSW IF samlas för träning efter sommaruppehållet.

Alla hälsar. Fistbumps och manskramar avlöser varandra. Ett rop jag inte riktigt uppfattar följs av ett skratt.

Hammarbys europaretur mot Anderlecht diskuteras och någon har redan spelappen uppe. Frågan är om ettan eller kryssset är mest spelvärt. Den som kommer sist applåderas – ungefär som när någon tappar tallriken i skolmatsalen.

Grabbigt? Absolut. Men ingen kommer in obemärkt. Det slår mig att det finns få andra platser där en 16-åring och en 38-åring möts på så jämlika villkor.

Den ena är lärling.

Den andra chef.

Den tredje arbetslös.

Den fjärde student.

Under en och en halv timme får resten av vardagen vänta. Foto: Jens Bollius

Men här och nu spelar allt det där mindre roll. Det som räknas är nästa övning och nästa match. Valle, en av lagets mer rutinerade spelare, ryter till när lagkamraterna frångår det man kommit överens om under tvåmålsspelet.

– Vafan håller vi på med?

Några minuter senare, när laget traskar mot omklädningsrummet, är Valle först fram och kramar om en av kvällens målskyttar – samma lagkamrat som nyss fick ta emot utskällningen. Kritiken stannar kvar på planen.

Jag har varit i omklädningsrum där jargongen blivit destruktiv. Men jag har också varit i omklädningsrum där samma ord betyder att du hör hemma. Skillnaden sitter inte alltid i gliringarna – utan i tryggheten bakom dem.

Utifrån är det lätt att se tjugo killar som springer efter en boll och jagar nästa seger. Men för någon kan laget vara den plats som håller ihop veckan, och kanske är det därför den här träningen fastnar hos mig.

För samtidigt finns en annan berättelse om unga män.

En verklighet där suicidtalet 2024 var nästan tre gånger högre bland unga män än bland unga kvinnor i åldern 15-29 år.

Under min sista tid på gymnasiet gick flera jämnåriga killar från olika skolor bort. Ingen av dem stod mig nära. Men de fanns nära nog för att döden skulle sluta vara något abstrakt. Efter varje förlust tycktes alla bli lite mer uppmärksamma på varandra. För mig blev det en påminnelse om hur mycket det till synes vardagliga faktiskt kan betyda.

När studenten är färdigfirad och mössan ligger i en låda fortsätter livet. Plötsligt finns kanske ingen plats där man förväntas sitta klockan åtta på morgonen. Många hittar snabbt en ny vardag i arbete eller studier, men för andra uppstår ett tomrum. Man kan ha människor omkring sig och ändå sakna ett sammanhang – utan att det märks utåt.

Då kan torsdagens smålagsspel bli mer än en fotbollsträning. Det blir en plats där någon räknar med dig. Men finns det inga träningar att gå till, finns det heller inga att missa.

Norra IP under en osedvanligt varm torsdagskväll. Foto: Jens Bollius

Ett fotbollslag ersätter inte vård, och lagkamrater kan inte bära ansvaret för att rädda någon. Men det kan göra skillnad att få en manskram, veta att någon väntar på dig och känna att din insats betyder något.

Det är värt att minnas nästa gång breddidrotten reduceras till en kostnad – eller spelarna avfärdas som vuxna killar som inte kunnat släppa proffsdrömmen.

”Can you hear me?”

Ibland besvaras den frågan inte med ett ”ja”.

Ibland besvaras den med en plats där du redan hör hemma.

Fakta. Här kan du få hjälp

7 0 7 1

Vi granskar makthavare, rapporterar om det som händer nära dig och bidrar till ett starkt lokalsamhälle. Vår journalistik är saklig, tydlig och oberoende. [Så här jobbar vi med nyheter.](#)

Läs mer om

Fotboll

Motala

LSW IF

Kontakta oss

Nyhetstips

Snabblänkar